

● V NAŠO OBČINO PRIHAJA SOP KRŠKO

Sodobni po izdelkih in po razmišljanju

Poslopje iz temnega stekla ob Litijski cesti v Štepanjskem naselju, skozi katerega je komajda moč slutiti notranjost, kajti v njemu odseva bližnja okolica in nebo, je že marsikomu vzbudilo radovednost. V to, za naše pojme morda neenavdno stavbo, se je v teh nekaj dneh vselilo 140 delavcev iz inženirskega biroja SOP Krško. Delavci tega biroja, ki je sicer sestavni del tozda Opreme, enega izmed štirih tozdov delovne organizacije SOP Krško, so bili do zdaj raztreseni na treh lokacijah v Ljubljani, in sicer v občini Vič.

Z inženirskim birojem prihaja v našo občino nova in zanimiva dejavnost, hkrati pa tudi podjetje, ki ga današnji čas ni povozil. SOP Krško je specializirani izdelovalec industrijske opreme, ki se uporablja za površinsko zaščito lesa in kovin, ukvarjajo pa se tudi s tehnologijo notranjega transporta in tehnologijo polnjenja steklenic. Če preprosto povemo, delajo stroje in naprave, ki jih povezujejo v linije.

Veliko število strokovnjakov jim omogoča, v inženirskem biroju je od 140 zaposlenih kar 100 elektro, kemijskih in strojnih inženirjev, da svojim naročnikom lahko ponudijo opremo na ravni najnovejših tehnoloških dosežkov, z izvirnimi rešitvami, ki so vsakokrat prilagojene posebnim pogojem naročnika. Ponudba obsega široko izbiro izdelkov in storitev, od prodaje posamične in standardne opreme do celotnega inženiringa z dobavo opreme »na ključ«.

SOP Krško je po proizvodnji četrto do peto podjetje v Evropi v svoji branži, v Sloveniji pa so sploh edini, ki se ukvarjajo z izdelovanjem opreme za zaščito lesa in kovin. V tej veji so vodilni tudi v Jugoslaviji, saj zadovoljujejo kar 90 odstotkov vseh potreb lesne industrije po tej opremi, kovinske pa 80 odstotkov, če pri tem ne upoštevamo avtomobilске industrije.

Polovico vsega, kar naredijo, gre v izvoz. Gre za svetovni izziv, pravijo, ne samo za evropski, čeprav jim je doslej uspelo izvažati le v države zahodne in vzhodne Evrope in v nekatere azijske. Kot je povedal vodja inženirskega biroja France Janežič imajo za naprej podpisanih kar precej po-

godb, saj so na tujih trgih konkurenčni. Njihovi inženirji so cenejši kot inženirji iz zahodnih evropskih držav, znanja pa nimajo nič manj.

V skladu z novo zakonodajo naj bi tozda Oprema kmalu postal samostojno podjetje v okviru sestavljene organizacije SOP Krško. S Švicarsko firmo Wagner, ki je ena od številnih firm, s katerimi sodelujejo v Evropi, pa snujejo podjetje, ki bo imelo sedež prav v novem poslopiju ob Litijski cesti 51. Če jim bodo posli kazali dobro, nameravajo inženirje zaposlovati tudi na novo. Najraje vidimo, so povedali v inženirskem biroju, da njihovi delavci stanujejo blizu službe, ker je to ena pomembnih stvari, ki povečujejo pripadnost podjetju. Želijo si, da bi ljudje, ki se zaposlijo pri njih, tudi ostali, saj je to za podjetje bolje.

Nova stavba bi morala biti zgrajena že sredi lanskega leta, ko je delovna organizacija SOP Krško slavila 30 let (sam inženirski biro pa obstaja 22 let), vendar je graditelj Imosu ni uspelo dokončati. Zdaj je temna zgradba, ki ni samo lepega izgleda ampak tudi izredno funkcionalna, pripravljena za vse. V inženirskem biroju so nanjo ponosni. »Pri nas dela veliko takih ljudi, ki jim delovni čas ne odmerja ura. Delamo več kot osem ur na dan, tudi ob sobotah in nedeljah. Toliko časa prebijemo v službi, da je prav, da je delovno okolje lepo. Prijetno okolje tudi spodbuja k boljšemu delu. Naj se tudi po zunanosti zgradbe vidi, kdo dela v njej. Mi ne želimo biti moderni le po izdelkih, ki jih prodajamo, po razmišljanju, ampak tudi po načinu našega življenja,« je odločitev za tak videz poslopja razložil Ljubo Drnovšek, vodja,

marketinga v inženirskem biroju.

Stavbo je po njihovi zamisli, ki se je oblikovala tako, da so podobne primere zgradb, ki so jih videli v tujini, prilagodili svojim potrebam, zasnoval arhitekt Janez Lajovic. Ker so v tej enoti zaposleni samo energetiki, ki se tudi pri svojem delu trudijo za varčno porabo energije, je tudi njihova nova poslovna zgradba zaradi stekla, v katero je tako rekoč oble-

čena energetska varčna. Pozimi bodo za njeno ogrevanje porabili malo toplote, poleti pa bo zaradi posebnega odpiranja oken poslopje hladno. Steklена fasada ni prav nič dražja od takih, ki smo jih običajno vajeni. Kot zanimivost naj še povemo, da ima hiša, ki je videti kot velik pravokotnik, v sredi atrij z vodometom.

DARJA JUVAN

Tako je videti ta hip prav gotovo najbolj nenavadno poslopje v naši občini (Foto: D. J.)

● GOSTIŠČE TAVČAR V ŠMARTNEM

Dobra jed v prijetnem okolju – to najbolj tekne

Naj bo gostilna slaba, dobra ali celo najboljša, posli ne gredo več tako kot pred meseci, kaj šele pred leti. Iz dneva v dan imamo manj denarja in vse več je tistih, ki se morajo odrekati celo najnujnejšim stvarim, kaj šele da bi se privoščili kosilo v gostilni. Tudi gostišče Tavčar, čeprav slovi kot eno najbolj urejenih v naši občini, ni izjema. »Se nikoli ni bilo za 8. marec tako malo gostov kot letos,« je ugotavljala Dragica Tavčar, ki je skupaj z možem Andrejem lastnica gostišča v Šmartnem.

Besedam Dragice Tavčar lahko verjamemo, saj je vse svoje življenje »preživela« v gostilni. V njihovi družini je ta obrt že 52 let stara tradicija. Že kot petletna deklica je pomagala pri strežbi gostov; ker je bila premajhna, da bi dosegla šank, si je postavila pručko. To delo je bilo obenem tudi njena igra. Pri osemnajstih letih je zaradi bolezni staršev gostilno prevzela na svoja ramena, ker so se domači, zlasti mama, zelo bali, da bi prišla v tuje roke.

Vendar Dragice Tavčar nismo vprašali, ali je v življenju, čeprav kot kaže izbire ni imela, hotela postati kaj drugega. Če si je to morda kdaj želela, v današnjih dneh o tem prav gotovo ne utegne razmišljati več. Vsakodnevna opravila zahtevajo vso njeno energijo. Vstaja že ob šesti uri zjutraj, da postreže gostom z zajtrkom. V sosednji hiši imajo namreč prenočišče s šestimi sobami za poslovne goste. Dela je veliko, denarja pa je vse manj. »Časi so težki. Stroški so visoki, podjetja pa plačujejo z naročilnicami. Denar pride, a kasneje, hladilnik pa je zvečer, ko pogledam vanj, prazen,« ugotavlja naša sogovornica. Pred štirimi leti so Tavčarjevi gostišče popolnoma prenovili. Pozimi in v vremenu, ko zaradi mraza ni mogoče sedeti zunaj, imajo na voljo 50 sedežev, v toplem

letnem času pa je najbolj prijetno sedeti na pokritem, senčnem, hladnem in z zelenjem prepletenem vrtu, kjer je prostora za 160 gostov.

Naša prijazna sobesednica Dragica Tavčar nam je tudi naštel, katere jedi gostom ponujajo v njihovi gostilni, povedala pa je še nekatere druge zanimive stvari.

»V zimskem času je posebnost kmečka pojedina, priljubljena je tudi pečeno pleče, zlasti za skupine poslovnih gostov, izredno

radi imajo obiskovalci tudi steak Tavčar, pestra je izbira morskih rib, naj omenim le hobotnico v solati; imamo tudi razne zrezke in pečenke in vse drugo, kar spada k običajni ponudbi.«

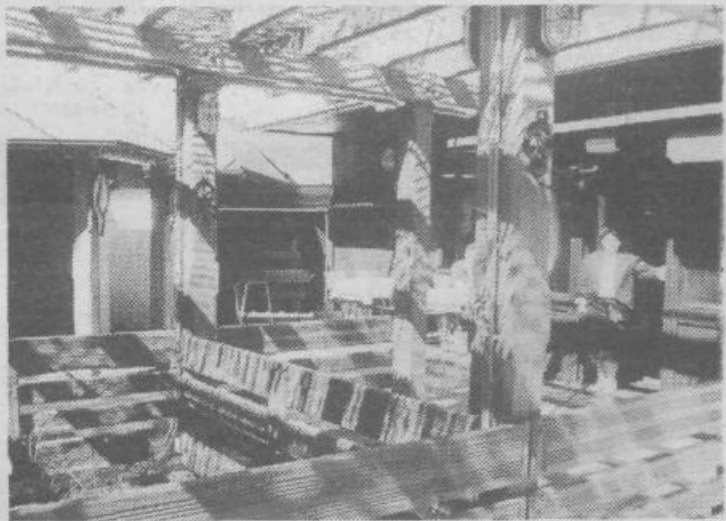
Kaj pa gostje največ naročajo? »Ljudje hočejo jesti malo, a dobro, radi imajo hrano, ki nima veliko kalorij. Vsi bi želeli biti suhi. Zelo veliko se poje rib.«

Se današnji gostje razlikujejo od gostov izpred nekaj let? »Se, ljudje so danes bolj zahtevni. Hočejo za svoj denar dobiti,

kar jim pripada. Jaz jim dam prav.«

Kdaj pa imate ob obilici dela, saj je gostišče odprto vsak dan razen sobote in nedelje, od 12. do 22. ure, prosti čas?

»Prosti čas je odšel, nimam ga več. Če ga najdem, je to kakšna ura po kosilu v nedeljo. Tudi ob sobotah in nedeljah je treba pripravljati, urejati, čistiti... Poleti si privoščimo deset dni dopusta zaradi otrok, pozimi pa od 15. januarja do konca meseca. To je vse.« D. J.

Prvi sončni žarki, bilo je konec marca, še niso ogreli ozračja, zato tudi mize na vrtu niso še bile pripravljene za sprejem gostov. Tudi ovijalke še niso ozelenele, zato je slepeče opoldansko sonce z vrha posvetilo na vrt in ustvarilo nenavadne oblike iz svetlobe in senc. (Foto: D. J.)

● GRADIS V LETU 1988

Lani ne najboljše, kako pa letos?

Težave, s katerimi se v zadnjih letih srečuje slovensko gradbeništvo, niso obšle niti Gradisa. Največjih je bilo z industrijskimi obrati, ki so že leto 1987 zaključili z izgubo. Težave so se povečale v lanskem letu, tako da je moral tozda Kovinski obrati Ljubljana v likvidacijo, ki bo v kratkem zaključena, tozda Lesno industrijski obrat in Kovinski obrati Maribor pa imata začasni ukrep družbenega varstva, ki se bo nadaljeval tudi letos.

Kljub temu je bil dosežen celotni prihodek v višini 421 milijard dinarjev, dohodek 118,5 milijarde dinarjev in čisti dohodek 91 milijard dinarjev. Večji delež čistega dohodka, 81 milijard dinarjev, so namenili za osebne dohodke.

Poprečni osebni dohodek na delavca je lani v Gradisu znašal 607.609 dinarjev, zanimivo pa je ob tem povedati, da je januarja lani znašal 304.448 dinarjev in decembra lani 1.089.859 dinarjev.

Ob znanih podatkih o osebnih dohodkih slovenskega gospodarstva in gradbeništva je razvidno, da so osebni dohodki v Gradisu bolj zaostajali kot v drugih panogah.

Kako bo letos, je težko napovedati. Zasedenost Gradisovih tozdov z deli je še kar zadovoljiva, vendar vse ni odvisno le od tega, temveč do cen in plačilnih zmoglosti investitorjev.

C. P.

Praktični izpiti v frizerskem salonu Erike Tuma

Prejšnji mesec so mlade pripravnice iz nekaterih naših frizerskih delavnic delale praktične izpite. Izpiti so bili v frizerskem salonu Erike Tuma, Rojčeva 20 v Mostah. Mlade pripravnice (pripravnška doba traja 6 mesecev) so pokazale svoje spretnosti v moškem in ženskem friziranju, strizenju, barvanju las, trajnem kodranju in pramenih. Letošnja niansa barv je rdeča, zato so se tudi lasje lesketali v lepem rdečem tonu, prameni las pa zlato.

Na dan praktičnih izpitov je bila v poslovnem centru Most ob Rojčevi ulici prava modna revija pričesk. Zanj so poskrbele lastnice frizerskih salonov, iz katerih so bile pripravnice na praktični preizkušnji, in sicer: Slavka Zupančič iz Zelene jame, Marija Lavrič iz Novih Fužin in Erika Tuma iz Most. Predsednica izpitne komisije je bila Nada Stražar, lastnica salona na Zaloški cesti. »Prav Nadi Stražar gre velika zahvala za delo v sekciji frizerjev v združenju obrtnikov naše občine, nam je ob tem zapisu delala Erika Tuma. Moščanski frizerji so namreč dobro organizirani, prireajo redne sestanke, na katerih sproti obravnavajo in strokovno obdelujejo novitete, ki jih je na področju mode in kozmetike las vedno dovolj. Konec aprila bodo na primer naši mojstri obiskali mednarodni salon modnega frizerstva Cosmoprof v Bologni, s katerega bodo prav gotovo prinesli številne novosti.

Foto: Brane T.

Vsem delovnim ljudem in občanom
čestitamo ob bližnjih
praznikih
27. aprilu, 1. maju in 9. maju

GRADIS